

Μυστική Διεύθυνση Τ.Θ. 252, Σταθμός Grand Central, Νέα Υόρκη

Στις 2 Απριλίου 1940, στο πλαίσιο μιας οδηγίας του Γερμανικού Εθνικού Αμυντικού Υπουργικού Συμβουλίου, η «άμεση και έμμεση υπηρεσία επικοινωνιών με τις εχθρικές ξένες χώρες είναι απαγορευμένη. Η έμμεση υπηρεσία επικοινωνιών είναι η μετάδοση των επικοινωνιών στις μη εχθρικές ξένες χώρες, η οποία προορίζεται για αποστολή στις εχθρικές ξένες χώρες». Οι παραβάτες της οδηγίας «θα τιμωρηθούν με φυλάκιση, σε ήσσονος σημασίας περιπτώσεις με σύλληψη ή με πρόστιμα, στο μέτρο που μια βαρύτερη τιμωρία δεν πραγματοποιείται σύμφωνα με άλλους κανονισμούς, ειδικότερα η ποινή του θανάτου λόγω εσχάτης προδοσίας». Παρά τις πιθανές αυστηρές ποινές, εβραϊκές οργανώσεις, οργανώσεις περιθάλψης, και παράνομες αντιστασιακές οργανώσεις, όλες διέτρεξαν εκείνους τους κινδύνους, με την καθιέρωση των μυστικών διευθύνσεων στις μη εμπόλεμες χώρες μέσω των οποίων θα μπορούσαν να συνεχίσουν τη μυστική επικοινωνία μεταξύ των οικογενειακών μελών, των φίλων, των συντρόφων και των συναδέλφων στις εχθρικές χώρες.

Αυτή η αεροπορική επιστολή -που σφραγίστηκε στις 18 Οκτωβρίου 1941, στο Βερολίνο, που λογοκρίνεται από τη Γερμανία στη Φρανκφούρτη, που λογοκρίνεται πάλι από τον Επίτροπο για τα στρατόπεδα προσφύγων στην Οττάβα του Καναδά και που παραδίδεται από τον канаδικό Ερυθρό Σταυρό -χρησιμοποίησε μια μυστική διεύθυνση ταχυδρομείου στην πόλη της Νέας Υόρκης (σε μία εποχή που δεν είχαν μπει ακόμα οι Ηνωμένες Πολιτείες στον πόλεμο ενάντια στις δυνάμεις του άξονα) για να οδηγήσει μια επιστολή από τους Εβραίους στη Γερμανία σε ένα συγγενή σε ένα канаδικό στρατόπεδο περιορισμού. Ο αποστολέας έγραψε το όνομά του κατά μήκος του φύλλου ως «Adolf Israel Wolff», αλλά μια γυναίκα (πιθανώς η σύζυγος ή η κόρη του) στην πραγματικότητα το ταχυδρόμησε στο ταχυδρομείο. Μετά τον προσδιορισμό της ταυτότητάς της, το όνομα του άντρα διαγράφηκε, και το όνομά της αντικαταστάθηκε ως «Margareta Sara» Wolff.

